

Příchody (úvod)

Jaksi taksi

Když člověk začne dýchat tak zatím chybí slova,
Když srdce otevírá mnoho tváří dookola,
Ještě nerozumí a neví a tak se stále jenom směje,
Netuší, co bude chtít a přesto k tomu spěje,
V duši uklizeno čistě, pohled dotýká se dále,
Byť nic neprožil, však radí všem, co kolem něho stáli,
Zatím nic nemá a snad proto vášeň žene ho vpřed,
Je to ironie, že sám sebe zvolil za vesmíru střed,
Tak už to je,
Tak už to chodí,
Tak už to bývá,
Před ním jen nekonečný plamen se rozhořívá,

O chvíli věčného návratu téhož se mi zdálo,
Svoboda jako dar, jehož vážíme si málo,
Rozum mi říká jak je radno žít,
A pravý opak poté radí cit,

Tak mnoho otázek a dost je ještě času,
Naslouchat sobě a svému vnitřnímu hlasu,
Nevím, který z nich je tu od toho aby mi radil,
Rád bych to věděl, abych dobře vsadil,

Někdo už říkal, že oheň pálí,
A že je lepší nevědět,
Chci plnit každé svoje přání,
Znat smysl všeho, poznat celý svět,

Chci vědět nebo žít,
Číst z moudrých knih nebo vlastní knihy psát,
Ohněm světa se nechat spálit nebo svým vlastním ohněm, na chvíli se hrát,
V povrchní době, která byla vždycky,
Z pramenů vědění mohli bychom těžit,
Z chyb učíme se pouze sporadicky,
A proč bych to měl vlastně nějak řešit?
V této chvíli stojíme na prahu, zkusíme štěstí?
- Chce to jen odvahu